

Recensie: Lyenn***

De Roma Borgerhout
zaterdag 16 oktober 2010

foto © Lander Vanhoof

Recensie:

De release van "The Jollity Of My Boon Companion", het album van Lyenn is aan ons totaal geruisloos voorbijgegaan. Nochtans zijn de recensies van een kwaliteitskrant en een concurrerende muzieksite zeer lovend over dit debuut. Blijkbaar waren we niet de enigen die iets "gemist" hadden. Lyenn was goed voor zo'n 50 toeschouwers, inclusief gasten, in de foyer van de Roma. De Ultratop kent de band en het schijfje niet!

Een commercieel succes zal de groep nooit worden. Gitzwarte songs brengt ze op een experimenteel bedje van rock en avant-garde met hier en daar een jazzy of zelfs folky touch: met de bouzouki en banjo. Lyenn klinkt mysterieus, donker melancholisch, een tikkeltje nerveus soms met een basklarinet die je rillingen geeft. Met een gevoel voor precisie sleuren ze je als toeschouwer naar beneden. Sommigen volgen daar letterlijk in, door vooraan op de vloer te gaan zitten. Dit optreden staand meemaken, maakt de concertbeleving alleen nog maar moeilijker dan ze al is.

Een verre van hapklare boterham krijgen we dus in onze maag gepropt. Als toeschouwer heb je dan twee mogelijkheden: ofwel verzet je je tegen de sombere emoties en klank die je op je bord krijgt ofwel ga je erin mee. Slechts sommige toeschouwers twifelen. Zanger en gitarist Lyenn Jacques zingt feilloos meerdere nummers in kopstem. Asymmetrische muziek, die meer in de richting van uitgewerkte soundscapes past, overtrokken door een mistige sfeer horen we. Een elektrische gitaar wordt met drumstick betokkeld in "Mean lover". Dan weer slaakt Lyenn kreten uit waarbij de micro voor galmeffect zorgt. "With grace" brengt de half Britse half Belgische artiest als eerste bis solo aan bouzouki om daarna een nieuw nummer op ons los te laten.

Beklijvend en onaangenaam optreden dat van het publiek (staand) zeer veel verlangt. Een psychosoundtrack die op de maag blijft liggen een waarbij de toeschouwers hun eigen donkere film voor de ogen krijgen. Onze favoriet: Kind of silent.

< Bert Hertogs >

De setlist:

The oak
Holler
Wistful longer
Mean lover
Daytime
Kind of silent
Above the sun
Our turn
Robert
Forsaken joy
Under your skirt
Seeds and semen

Bis:

With grace
NEW (Turn me down?)